

Aquesta matinada, dos canals de televisió estatals, un [públic](#) i l'altre [privat](#), han obert els noticiaris del dia, i també els seus webs, amb la mort per [grip A](#) d'una anciana de 86 anys. La dona presentava agreujants patologies anteriors que han precipitat la seua mort. No hauria sigut notícia si s'haguera mort d'un simple constipat. Uns preceptes de notorietat, [valors-notícia](#) en diuen, ordenen la transcendència: no és el mateix que et mate un cotxe que un terrorista, encara que el terrorista mate "menys". Aquesta anciana morent tampoc no ocuparia la portada si, a Espanya, els cadàvers no s'usaren permanentment com a [moneda](#) de [canvi](#). La premsa sempre ha dut una comptabilitat dels morts, siga per [grip](#), per accident de [trànsit](#), [laboral](#), de [metro](#), per [atemptat](#), per [cornada](#) de bou o qualsevol altra desgràcia. La gent podem morir-nos de tantes maneres que cal establir un cert ordre, una organització, unes normes i unes prioritats, perquè el purgatori no té portades i titulars per a tots. Per això hi ha morts de primera, morts de segona i la resta, ànimes en pena, esqueles sense obituari, fantasmes arrossegant cadenes, a l'aguait de colar-se en alguna rotativa i fer per fi aparició —cas del tercer [aniversari](#) de la mort de les víctimes del descuidat metro de València. Per tot això, aquest matí, quan he vist la notícia de l'anciana que s'ha mort de vella (sí, de vella, més que de grip), he sentit una mena de calfred i he pensat que si aquesta és la notícia més important del dia, més important que una pujada d'[impostos](#) o el [nou ERE a Nissan](#), aleshores alguna cosa molt greu ens ha d'estar passant, però encara no ho sabem, no ens ho han dit o, simplement, no volem saber-ho.

Button

Button

«[Premsa lliure](#)», de [Brams](#)